

Vaše vykúpenie je blízko

biblický komentár, Alberto Maggi OSM, zdroj: www.studibiblici.it

Lk 21, 25-28, 34-36

Príchod Syna človeka - ²⁵ Budú znamenia na slnku a mesiaci i na hviezdach a na zemi budú národy plné úzkosti a zmätku z hukotu mora a vlnobitia. ²⁶ Ľudia budú zmierať od strachu a očakávania toho, čo príde na svet, lebo nebeské mocnosti sa budú chvieť. ²⁷ Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblaku s mocou a veľkou slávou. ²⁸ Keď sa to začne diať, vzpriamte sa, zdvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie."

Výzva bdieť - ³⁴ Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neotťaželi obžerstvom, opilstvom a starosťami o tento život, aby vás onen deň neprekvapil. ³⁵ Lebo príde ako osídlo na všetkých, čo bývajú na povrchu celej zeme. ³⁶ Preto bdejte celý čas a modlite sa, aby ste mohli uniknúť všetkému tomu, čo má prísť, a postaviť sa pred Syna človeka."
(preklad talianskeho znenia evanjelia)

Posledný príhovor Ježiša k učeníkom pred poslednou večerou obsahuje povzbudenie vzhľadom na vonkajšie nebezpečenstvá a upozornenie vzhľadom na nebezpečenstvá vo vnútri komunity, možno viac nebezpečné ako tie vonkajšie. Pozrime sa na Lk 21, 25 – 36.

Ježiš hovorí: „Budú znamenia na slnku na mesiaci i na hviezdach“. Toto je v jazyku prorokov obraz pádu nespravodlivého spoločenského poriadku a nastolenie nového. Tieto znaky ohlasujú príchod dňa Pána. A preto Ježiš pokračuje: „Keď budú ľudia umierať“, doslova budú hynúť, „zo strachu a z očakávania toho, čo sa bude diať na zemi“, t.j. na celej obývanej zemi.

Prečo toto umieranie? Tento strach? Pretože to, čo sa zdalo byť dokonalým, nemenným, večným už ním nie je. To, čo sa zdalo pravým, ukazuje svoju falošnosť a to, čo sa zdalo byť posvätným, ukazuje svoju nečistotu. Už samotný Augustín vidiac úpadok Rímskej ríše sa domnieval, že prišiel koniec sveta. Nebolo predstaviteľné myslieť na ľudstvo bez dokonalej organizácie Rímskeho Impéria.

Napriek tomu Ježiš vyhlasuje, že všetky tieto mocenské štruktúry, ktoré obmedzujú a utláčajú človeka jedna za druhou, budú porazené a teda zničené. Vskutku Ježiš dodáva: „Nebeské mocnosti budú porazené.“ V nebi je niekto kto si uzurpuje úlohu Boha, Otca. Sú to mocnosti, ktoré si prisvojujú právo na život a smrť človeka. Tieto „budú porazené“.

Vďaka evanjeliovkej Ježišovej zvesti, dobrej noviny, sa preukáže falošnosť a mocnosti sa začnú chvieť. „Vtedy uvidia...“, kto uvidí? Nie učeníci, ináč by Ježiš povedal uvidíte, ale tie mocnosti vo chvíli keď budú porazené a zaskočené touto novotou uvidia „Syna človeka prichádzajúceho v oblaku s mocou a veľkou slávou“.

Kto je tento Syn človeka? Ježiš sa odvoláva na proroctvo proroka Daniela v 7. kapitole, kde má prorok videnie; z mora vyjdú štyri beštie, jedna horšia a divokejšia od druhej. A tieto beštie sú vlády, ktoré po sebe nasledovali v histórii (babylonská, médska, perzská až po Alexandra Veľkého).

Zakaždým sa ľudia zverili vláde silnejšej než bola tá predchádzajúca - ktorá bola nespravodlivá a ktorá ich využívala. Teda zverili sa inej mocnosti, ale zakaždým keď svoju dôveru vložili inej mocnosti sa ich situácia zhoršila.

Teda, stále vo videní proroka Daniela, bola vzatá moc týmto beštiám a bola daná Synovi človeka, t.j. človeku v jeho plnosti. Je to triumf človeka nad neľudskosťou. A Ježiš si uplatňuje tento titul Syna človeka. Že toto posolstvo nie je hrozbou ale nádejou je zrejmé z toho, čo Ježiš ďalej tvrdí:

„Keď sa to začne diať, vzpriamte sa, zodvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“

Toto zodvihnutie hlavy Lukáš používa iba raz vo svojom evanjeliu v 13. kapitole verši 11, v prípade zhrbenej ženy. Lukáš hovorí: *„Bola zhrbená a nemohla sa narovnať“*, teda v žiadnom prípade *„zodvihnúť hlavu“*.

Ježišovo ohlasovanie oslobodenia, je oslobodenie od náboženstva ktoré robí podriadeným, lebo Boh Ježiša nepohlcuje energie ľudí, ale komunikuje svoje. On si nepodriaďuje osoby ale ich dvíha. Po tom uistení že vonkajšie nebezpečenstvá jedno po druhom pominú – teda tieto katastrofy sú začiatkom vykúpenia učeníkov a ľudstva – Ježiš prechádza na to, čo je možno nebezpečnejšie, nebezpečenstvo vo vnútri komunity.

A hľa prečo ich Ježiš upozorňuje: *„Dávajte si pozor“*. Tento výraz sa už objavil tri krát v Lukášovom evanjeliu a znamená únik z nebezpečenstva. Ježiš upozorňoval pred kvasom farizejov, ktorým je pretvarovanie, od zákonníkov a ich márnivosti, ale upozornil učeníkov aby sa chránili nedostatku odpúšťania.

To, čo koná Ježiš je veľmi prísne napomenutie. *„Dávajte si pozor, aby vaše srdcia, teda vaše mysle neobťaželi obžerstvom, opilstvom a starosťami o tento život“*, starosti sú ekonomickej povahy, tie, ktoré môžu zastrieť Ježišovo posolstvo, *„aby vás onen deň neprekvapil“*.

Teda na jednej strane nepozornosť, na druhej ekonomicke starosti, spôsobia, že komunita sa nebude viac zaujímať o potreby druhých, ale bude myslieť iba na seba na vlastné dobro. Toto je dramatické, pretože to privádza komunitu k zániku.

A naozaj Ježiš hovorí: *„Bdejte“*, teda „budte bdeli“, *„a modlite sa celý čas, aby ste mohli uniknúť všetkému tomu, čo má prísť a postaviť sa pred Syna človeka“*. Čo chce Ježiš povedať? Ak sa učenici zaradili do nespravodlivej spoločnosti prijímajúc jej vzory, pozor pretože sa vystavujú tomu istému riziku akému sa vystavujú spoločnosti, ktoré budú zmetené.

Ak však ostanú verní Ježišovi a jeho posolstvu môžu stáť pred ním a budú môcť existovať v jeho dimenzii – v Božej sfére.

Preklad: Mikuláš Kováč